

Bibelen er kristendommens hellige skrift, som anerkendes af alle kristne trossamfund. Den fremstår som én bog, men er historisk set en samling af tekster, som er blevet til på forskellige tidspunkter og i forskellige historiske situationer; titlen kommer af det græske ord *biblia*, som betyder „bøger“.

Bibelen består af to hoveddele, Det gamle Testamente (GT) og Det nye Testamente (NT). Ordet *testamente* bruges her i den forældede betydning „pagt“ (overenskomst). Tanken er den, at Det gamle Testamente handler om pagten mellem Gud og jødefolket, mens Det nye Testamente handler om „den nye pagt“ mellem Gud og hele menneskeheden gennem Jesus Kristus.

Det nye Testamente fylder kun ca. 1/4 af Bibelen, men det er for kristendommen den vigtigste del. Det er skrevet på græsk i perioden ca. 50-100 e.Kr. NT består af 27 skrifter. Græsk var det internationale kultursprog i Romerriget på denne tid.

DET NYE TESTAMENTE	
De 4 evangelier	Mathæusevangeliet
	Markusevangeliet
	Lukasevangeliet
	Johannesevangeliet
13 breve fra Paulus	Romerbrevet
	1. Korintherbrev
	2. Korintherbrev
	Galaterbrevet
	Efeserbrevet
	Filepperbrevet
	Kolosenserbrevet
	1. Thessalonikerbrev
	2. Thessalonikerbrev
	1. Timotheusbrev
	2. Timotheusbrev
	Titusbrevet
	Filemonbrevet
Øvrige breve	Hebræerbrevet
	Jakobs Brev
	Peters 1. Brev
	Peters 2. Brev
	Johannes' 1. Brev
	Johannes' 2. Brev
	Johannes' 3. Brev
	Judas' Brev
	Johannes' Åbenbaring
	Apostlenes Gerninger

De ældste skrifter er en række breve skrevet til de nydannede menigheder i årene ca. 50-60, de fleste skrevet af Paulus, som var den første, som gav en systematisk sammenfatning af kristendommens budskab.

De fire evangelier (af det græske ord *euangelion*, som betyder „godt budskab“) er de første samlede fremstillinger af Jesu liv og

A. Paulsen og J. Schow-Madsen
 Kristendom i Nutid
 Munkegaard, 1998, s. 137-139

forkyndelse, skrevet med særligt henblik på forkyndelsen af hans død og opstandelse. De er skrevet i årene ca. 70-100.

Apostlenes Gerninger, som udgør en fortsættelse af Lukas-evangeliet, er en fremstilling af kristendommens historie i de første år efter Jesu død. Johannes' Åbenbaring indeholder visioner om verdens ende.

Det gamle Testamente er nedskrevet på hebraisk i perioden ca. 600-150 f.Kr., men de ældste dele indeholder fortælletraditioner, som går endnu længere tilbage. Det gamle Testamente er den kristne betegnelse for denne tekstsamling, som i sig selv udgør jødedommens hellige skrift. Det består af 39 skrifter.

DET GAMLE TESTAMENTE	
Første Mosebog	Første Mosebog
	Anden Mosebog
	Tradie Mosebog
	Fjerde Mosebog
	Femte Mosebog
	Josvabogen
	Dommerbogen
	Ruths Bog
	Første Samuelsbog
	Anden Samuelsbog
	Første Kongebog
	Anden Kongebog
	Første Krønikebog
Anden Mosebog	Anden Mosebog
	Salmernes Bog
	Ordsprogenes Bog
	Prædikerens Bog
	Højsangen
	Esajas' Bog
	Jeremias' Bog
	Klagesangene
	Ezekiels Bog
	Daniels Bog
	Hoseas' Bog
	Joels Bog
	Amos' Bog
	Obadias' Bog
	Jonas' Bog
	Mikias Bog
	Nahums Bog
Habakuk's Bog	
Sefanias' Bog	
Haggajs' Bog	
Zakarias' Bog	
Malakias' Bog	
Esters Bog	

Det gamle Testamente indeholder bl.a. fremstillinger af jødefolkets (Israels) historie, profetiske skrifter og religiøs poesi. I kristen sammenhæng læses den jødiske historie som optakt til kristendommens frembrud, og der er udsagn, som læses som profetiske forudsigelser af Jesu komme.

Bibelen foreligger – lige som andre oldtidsskrifter – kun i afskrifter, ikke i original. Men sammenlignende analyser af håndskrifter, som er fundet forskellige steder, dokumenterer, at overleveringen er temmelig pålidelig.

Inddelingen i kapitler og vers stammer fra middelalderen og er tilfældig i forhold til indholdet, men den fungerer som en standard, så man kan henviser præcist til et bestemt tekststed ved at angive skriftets navn (ofte forkortet) og derefter kapitel- og versnummer adskilt ved et komma. Joh 3,16-18 betyder f.eks. Johannesevangeliet, kapitel 3, vers 16 til og med 18.

Hvordan skal man læse Bibelen?

Spørgsmålet om, hvordan hellige skrifter skal læses og forstås, giver anledning til megen diskussion og strid. *Fundamentalisme* er den holdning, at den hellige skrift skal opfattes bogstaveligt og ordret som sandheden. En fundamentalistisk læsning af 1. Mosebogs skabelsestekster kan for eksempel ikke forenes med astrofysikkens og biologiens teorier om universets og livets oprindelse. I nutidig dansk kristendom er det kun et mindretal, som er fundamentalister.

Flertallet af kristne i dag er enige om, at Bibelens tekster altid må underkastes en *fortolkning*, og at en bogstavelig læsning ikke lader sig gennemføre. I en fortolkende læsning vil man normalt søge efter det religiøse og eksistentielle budskab i teksten og afpasse læsemåden efter de forskellige bibeldes karakter. Eksempelvis er det almindeligt at opfatte GT's skabelsesberetninger som *myter*, som ikke skal give faktisk viden, men formidle en verdens- og menneskeforståelse.